

روش پژوهش و مراحل آن در دانش تفسیر قرآن

حمید زمانیان*

چکیده

امروزه مبحث روش‌شناسی در هر دانشی به عنوان یکی از مبانی اصلی و اولیه‌ی آن دانش به شمار می‌رود و هیچ‌دانشی بدون روش نیست. دانش تفسیر هم یکی از دانش‌هایی است که در بین سایر دانش‌های اسلامی جایگاه ویژه‌ای دارد و مسلماً نمی‌تواند از روش پژوهش بی‌بهره باشد. این دانش از همان آغاز به گونه‌^۱ جدی مورد توجه مسلمانان قرار گرفته است. در بین متون دینی اسلامی، شاید متن قرآن بیشتر از تمام متون دینی مورد تفسیر واقع شده و به همین جهت لفظ تفسیر با تفسیر قرآن مصادف گشته است. دامنه‌ی تفسیر بالغیزه‌ی فهم قرآن روزبه روز گسترده‌تر گردیده به‌نحوی که در زمان حاضر چند جلد کتاب موردنیاز است تا اسامی مفسران و آثار تدوین شده‌ی آن‌ها در این زمینه نگاشته شود. امروزه تفسیر از حالت یک دانش نظری محض خارج شده و در صدد نزدیک شدن به عینیت‌ها و پاسخ دادن به نیازهای زندگی در حرکت است. برای تحکیم ارکان و پیشرفت دانش تفسیر، ضرورت دارد همانند علوم دیگر، روش‌های مورداستفاده‌ی این دانش در حل مسائل خود شناخته شوند. این نوشه هم در پی این امر مهم و ضروری است و در صدد است که روش و مراحل مورداستفاده در علم تفسیر را معرفی نماید. در دانش تفسیر، یک مفسر در تفسیر آیات قرآن معمولاً مراحل زیر را طی می‌نماید که این مراحل عبارت‌اند از: ۱. فهم مفردات آیات و مشخص نمودن معانی آن‌ها. ۲. فهم ترکیب آیات. ۳. فهم ارتباط و پیوند آیات یک سوره با هم‌دیگر و مشخص نمودن جایگاه هر آیه در سوره‌ی موردنظر. ۴. شناختن شانزده نزول و اسباب صدور آیات. ۵. تشکیل خانواده‌ی آیات و دیدن آیات مشابه در سوره‌های دیگر در تفسیر یک آیه. ۶. استفاده از احادیث و روایات ائمه‌ی اطهار در تفسیر آیات. ۷. مطالعه و بررسی تاریخ نزول آیات. ۸. توجه به مکان نزول آیات. ۹. توجه به دستاوردهای علوم بشری در فهم و تفسیر آیات. این مراحل در متن نوشته حاضر به صورت بسیار ساده و خلاصه موربدیحث قرار می‌گیرند.

واژه‌های کلیدی: روش‌شناسی، روش تحقیق، علوم اسلامی، تفسیر، تفسیر قرآن، روش‌شناسی تفسیر قرآن.

۱. دانش‌آموخته سطح سه شیعه شناسی موسسه آموزش عالی حوزه‌ی امام رضا علیه السلام.

مقدمه

بهره‌گیری از علم و تحقیق، مبانی تحولات زندگی بشر امروزی است. بر این اساس کشورهای صنعتی با آگاهی از نقش پژوهش در ایجاد فناوری و شتاب بخشی به توسعه، بخش عمده‌ای از همت خود را متوجه ابداع روش‌های جدید برای حل مشکلات و معضلات جامعه، تقویت و ارتقای تحقیقات و فرآگیر ساختن آن در تمامی سطوح، به طوری که می‌توان گفت شتاب توسعه‌ی فرآگیر و پایدار در هر کشور با رشد بخش تحقیقات، رابطه‌ی مستقیم و دقیق دارد و بدون تردید در دنیای امروز، تحقیق نیروی محرکه‌ی پیشرفت و حل مسائل کلیدی جوامع در همه‌ی حوزه‌ها به شمار می‌رود.

از طرفی روش تحقیق و پژوهش در هر دانشی به عنوان یکی از مبانی اصلی و اولیه‌ی آن دانش به شمار می‌رود و هیچ‌دانشی بدون روش نیست. در عصر حاضر دستاوردهای علمی به مرحله‌ی تولید نمی‌رسند مگر آن‌که از روش‌شناسی دقیق و صحیحی برخوردار باشند. لذا در دنیای جدید روشمندی خصیصه‌ی اصلی فعالیت‌های علمی است.

به‌طور کلی امروزه علوم گوناگون مسائل خود را با استفاده از روش علمی بررسی می‌کنند و هیچ علمی فاقد روش نیست و دستاوردهای هر تحقیق علمی به اندازه‌ای دارای ارزش و قابل اطمینان و اتکا هستند که با روش‌های درست حاصل شده باشند. از طرف دیگر یکی از راه‌های منظم و اصولی برآورده شدن حس کنجکاوی انسان، استفاده از فنون و روش‌های تحقیق است. هرچند بین روش‌های تحقیق در علوم مختلف، کم‌و بیش تفاوت‌هایی وجود دارد اما در عین حال اصول و مفاهیم مشترک زیادی نیز وجود دارد.

کاربرد روش‌های تحقیق در حوزه‌ی علوم اسلامی از گذشته‌های دور همواره مدنظر اندیشمندان بوده است اما از ابتدای قرن بیستم به موازات پیشرفت

روش‌های پژوهش در سایر علوم، جنبه‌ی علمی یافته و فصل نوینی در ایجاد و استحکام پایه‌های پژوهش و کاربرد آن‌ها در حوزه‌ی علوم اسلامی پی‌ریزی شده است؛ بنابراین شایسته است که پژوهشگران این علوم مفاهیم نوین پژوهش علمی را به خوبی ادراک کنند و در پیچیدگی کاربست مؤثر این مفاهیم و روش‌ها، سردرگم نشوند و حداقل با جنبه‌های کاربردی و ماهیت نظری این روش‌ها آشنا باشند.

برای تحکیم ارکان و پیشرفت علوم اسلامی ضرورت دارد همانند دیگر علوم، روش‌های مورداستفاده‌ی این دانش‌ها در حل مسائل خود شناخته شوند. این نوشتۀ در پی این امر مهم و ضروری است و در صدد است که روش‌ها و یا به عبارت دقیق‌تر تکنیک‌های مورداستفاده در علم تفسیر قرآن را معرفی نماید. امروز بدنه‌ی علمی جامعه اسلامی شیعی ایران، اعم از نهادهای آموزش سنتی (حوزه‌های علمیه) و نهادهای آموزش مدرن (آموزش و پرورش، دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی) مسئول اصلی پاسخگویی به شباهات و سؤالات بوده و موظفاند در مرحله‌ی نخست، خود را به شیوه‌های عالمانه و محققانه به جهان غیر خود معرفی نمایند و در مرحله‌ی بعد با برdbاری و شکیبایی به یکایک پرسش‌ها و ایرادها به شیوه‌های مستند و مبرهن پاسخ‌گویند.

تعريف مفاهیم

الف- تحقیق و پژوهش

واژه تحقیق از زبان عربی گرفته شده و در لغت به معنی درست کردن، رسیدن، بر رسیدن، پژوهش، رسیدگی، بررسی، مطالعه، حقیقت و واقعیت است. [معین، ۱۳۷۱: ۶۳۷، ج ۱] در اصطلاح دانشمندان در گستره‌های مختلف علمی در بیان چیستی پژوهش، تعریف‌های گوناگونی آورده شده است که به نمونه‌هایی از آن‌ها اشاره می‌شود: تحقیق کوشش منظمی است که به منظور پاسخگویی به

یک یا چند سؤال انجام می‌گیرد. [دلاور، ۱۳۸۹: ۳۰] یک سلسله اعمال منظم که درنتیجه آن پاسخ‌هایی برای سؤال‌های موردنظر و مطرح شده در موضوع تحقیق به دست می‌آید. [نادری و سیف نراقی، ۱۳۸۲: ۳۲] تحقیق یک جستجوی منظم و تلاشی که بر مبنای علم و استدلال و شواهد و منابع انجام می‌گیرد تا نظریه‌ای اثبات گردد. [محدثی، ۱۳۷۴: ۶۵] با توجه به تعاریف یادشده و تعاریف مشابه دیگر می‌توان نتیجه گرفت که تحقیق یا پژوهش فرایندی منطقی و معقول است که هدف آن کشف روابط بین پدیده‌هاست.

ب- روش و روش تحقیق

روش لازمه دانش است و هیچ دانشی بدون روش قابل تصور نیست. روایی و پایایی دستاوردهای هر دانش به اعتبار روش یا روش‌هایی وابسته است که در آن دانش مورداستفاده قرار می‌گیرند. واژه روش اسم مصدر از فعل رفتن و در لغت به معنای عمل و چگونگی راه رفتن است_ اما در اصطلاح تعاریف متعددی از این واژه به عمل آمده است که به نمونه‌هایی از آن‌ها اشاره می‌شود: منظور از روش، مجموعه تدابیر، ابزارها و راه‌هایی است که پژوهشگر را برای حصول به هدف نهایی هدایت و رسیدن به حقیقت را امکان‌پذیر می‌کند. [میرزاوی، ۱۳۸۸: ۴۱، ج ۱] روش مجموعه شیوه‌ها و تدابیری است که برای شناخت حقیقت و برکناری از خطابه کار می‌رود. [نبوی، ۱۳۷۱: ۵] روش نه تنها کم‌اهمیت‌تر از محتوای تحقیق نیست بلکه در آن تأثیر مستقیم می‌گذارد.

از طرفی روش تحقیق مقوله‌ای پیچیده و چندبعدی است و می‌توان آن را از زوایای مختلف بررسی نمود به‌نحوی که نه تنها این زوایا با یکدیگر ناسازگار نباشند بلکه هم‌افزایی و همپوشی داشته و اطلاعات کامل‌تری را بازگو نمایند. اندیشمندان برای روش تحقیق معانی زیر را برمی‌شمارند: ۱. روش تحقیق به معنای ابزار شناخت، ۲. روش تحقیق بهمنزله منطق نظریه‌پردازی و تولید معادله،

روش پژوهش و مراحل آن در دانش تفسیر قرآن

۳. روش تحقیق به مثابه ابزار قاعده‌مندی پژوهش، ۴. روش تحقیق به عنوان معیار صحت پژوهش.

ج- روش‌شناسی تحقیق

واژه روش‌شناسی از نظر لغوی به معنای ابزار یا شیوه عمل، راه منظم و سیستماتیک، ترقیات منظم و نظامدار و تکنیک‌هایی است که رشته خاصی از دانش را توصیف می‌کند. [از کیا و دربان آستانه، ۱۳۸۹: ۸۸]. این واژه در اصطلاح دارای معانی و کاربردهای متفاوتی است: ۱. به معنای شناخت ابزار، فنون و راه‌های دستیابی به دانش در یک حوزه یا رشته خاص، ۲. به معنای بررسی ارکان نظری یک مکتب خاص فلسفی یعنی بررسی پیش‌فرضها، زیرساخت‌ها و مفاهیم اساسی آن مکتب، ۳. علمی است که در آن شیوه‌ها و روش‌های دستیابی به شناخت مطرح می‌گردد. (منظور ما از روش‌شناسی در این نوشه همین معناست).

د- علوم اسلامی

استاد مطهری در مورد علوم اسلامی تعریف زیر را ارائه داده‌اند:

علومی که موضوع و مسائل آن علوم، اصول یا فروع اسلام است یا چیزهایی است که اصول و فروع اسلام به استناد آن‌ها اثبات می‌شود، یعنی قرآن و سنت، مانند علم قرائت، علم تفسیر، علم حدیث، علم کلام نقلی، علم فقه و علم اخلاق نقلی. علوم مذکور به علاوه علومی که مقدمه‌ی آن علوم است. علوم مقدمه مانند ادبیات عرب از صرف و نحو و لغت و معانی و بیان و بدیع و غیره، مانند کلام عقلی، اخلاق عقلی، حکمت الهی، منطق، اصول فقه، رجال و درایه.

استاد مطهری علوم اسلامی را در یک دسته‌بندی کلان به سه دسته زیر تقسیم می‌نماید:

۱. بخشی از آموزه‌ها و تعالیم اسلامی که ناظر به شناخت مبدأ و معاد و کیفیت رابطه انبیاء با خداوند متعال هستند. این تعالیم را اصول عقاید می‌گویند. علمی را که در زمینه‌ی اصول عقاید بحث می‌کند، علم کلام می‌نامند.

۲. آموزه‌ها و تعالیمی که مشتمل بر توصیه‌ها و توصیف‌ها از فضیلت‌های نفسانی و ارزش‌های رفتاری مانند شجاعت، صداقت، عدالت و غیره است و اخلاق نامیده می‌شود و علمی را که در این باره بحث می‌کند، علم اخلاق می‌گویند.

۳. آموزه‌ها و تعالیمی که مشتمل بر باید و باید نهادهای در زمینه‌ی عمل و فعل فردی و اجتماعی انسان است که در اصطلاح از آن‌ها به احکام تغییر می‌شود و علمی را که در این زمینه بحث می‌کند، علم فقه می‌گویند.

این سه شاخه، مهم‌ترین شاخه‌های علوم اسلامی هستند اما علمی که از اصول و فروع یا گزاره‌ها و توصیه‌های اخلاقی بحث می‌کند، بیشتر از موارد سه گانه‌ی مذکور می‌باشدند چنان‌که می‌توان علم قرائت، علم تفسیر، علم حدیث، کلام نقلی و اخلاق نقلی را در زمرة‌ی علوم اسلامی به شمار آورد. [مطهری، ۱۴۳: ۱۳۸۷]

در مجموع می‌توان علوم اسلامی را مجموعه‌ای از علوم و معارف دانست که محصول پژوهش جمعی و تاریخی هزاران عالم مسلمان است که کشف و فهم حقیقت دین را برای انسان میسر می‌سازد.

۱۶۴

۵- تفسیر

در دائرة‌المعارف اسلامی در باب واژه تفسیر می‌نویسد: این کلمه غالباً به مفهوم شرح و گزارش کتب علمی و فلسفی یا شرح کتب یونانی یا گزارش ترجمه‌های عربی کتب ارسطو و دیگر فلاسفه یا شرح کتب طبی و غیره به کار می‌رفته است. [عمید زنجانی، ۱۳۸۵: ۴۵] با جستجو در منابع مختلف در باب معنای تفسیر، می‌توان نتیجه گرفت که این واژه در لغت به معنای روشن ساختن و آشکار نمودن و تبیین و پرده برداشتن از یک مطلب نهفته است، تفسیر مفهوم

روش پژوهش و مراحل آن در دانش تفسیر قرآن

عام داشته و در علوم مختلف به کاررفته، هرچند بعدها این واژه در علوم اسلامی اختصاص به قرآن یافت.

درنهایت منظور از تفسیر، کشف مراد هر متنی است که واضح و آشکار نباشد. این متن می‌تواند آیات قرآن، احادیث پیامبر ص و ائمه اطهار ع و یا هر متن دیگری باشد اما علماء و مفسرین اسلامی تعاریف متعددی برای تفسیر قرآن ذکر نموده‌اند که به ذکر دو نمونه از آن‌ها اکتفا می‌شود:

طبرسی در تفسیر مجمع‌البیان می‌نویسد: موضوع علم تفسیر، کلمات قرآن مجید از نظر معنا است و فایده آن، آگاه شدن به معانی کتاب خدا و معرفت به احکام الهی و شناخت ما فرض الله است.

در نهج الفرقان آمده است: تفسیر علمی است که از احوال قرآن مجید از حیث دلالتش بر مراد و منظور خداوند به اندازه اطلاع و آگاهی بشر، بحث می‌کند. [همان: ۶۰]

روش تفسیر و مراحل آن

در دانش تفسیر، مفسر در تفسیر آیات قرآن معمولاً مراحل زیر را طی می‌نماید که این مراحل به صورت بسیار ساده و خلاصه مورد بحث قرار می‌گیرند:

۱. فهم مفردات آیات و مشخص نمودن معانی آن‌ها

تفسیر برای تفسیر هر آیه‌ای از آیات قرآن، ابتدا نیازمند فهم مفردات و معانی و ترکیب آن‌هاست. به عنوان مثال علامه طباطبائی در تفسیر آیه «یا ایها الناس کلوا ممما فی الارض حلالاً طبیاً و لا تتبعوا خطوط الشیطان انه لكم عدو المبین» (بقره / ۱۶۸) ابتدا کلمه ناس را به معنای عموم مردم گرفته و نه مؤمنین و سپس کلمه حلال را در مقابل کلمه حرام قرار داده و آن را ممنوع معنا کرده و همچنین کلمه حل را هم در مقابل حرمت و حرم قرار داده و هم در برابر عقد و در تمامی موارد آن را آزادی در عمل و اثر معنا کرده است. همچنین کلمه طیب

را هم به معنای سخنی گرفته که گوش را از شنیدنش خوش آید و خطوط
شیطان عبارت از اموری است که نسبتش به غرض شیطان – یعنی اغوا بهوسیله
شرک – نسبت گام‌هایی است که یک رونده به‌سوی مقصد خود برمی‌دارد.

[طباطبایی، ۱۳۶۴: ۵۹۷-۵۹۴، ج ۱]

۲. فهم ترکیب آيات

تفسیر در سیر فهم هر آیه پس از فهم مفردات آن، به مرحله‌ای می‌رسد که با
کنار هم نهادن واژه‌ها و بهره گرفتن از دانش نحو و آگاهی از نقش کلمه در
جمله، به معنای ترکیب آیه دست می‌یابد؛ مانند مثال بالا که علامه پس از بحث
مفردشناسی و کنار هم قرار دادن معانی واژه‌ها به معنای آیه دست می‌یابد و به
تفسیر آن می‌پردازد. البته مفسر باید با ترکیب‌های ادبی به کاررفته در هر آیه نظیر
تشییه، استعاره، کنایه و غیره آشنا باشد.

۳. فهم ارتباط و پیوند آيات یک سوره با همدیگر و مشخص نمودن جایگاه هر آیه در سوره موردنظر

از اقدامات مهم یک مفسر در تفسیر آيات قرآن، مشخص نمودن ارتباط و
پیوند معنایی و محتوایی هر آیه با آیات قبل و بعدازآن، زمینه را برای فهم و
تفسیر بهتر آيات فراهم می‌آورد. کاری که علامه طباطبایی در تفسیر وزین المیزان
انجام داده است.

۴. شناختن شأن نزول و اسباب صدور آيات

برخی از آیات قرآن کریم به دنبال واقعه یا حادثه یا سؤال و پرسشی نزول
یافته‌اند لذا شناخت اسباب نزول و وقایع مربوط به آن، در فهمیدن حقایق قرآن
مؤثر است. اگر مفسر در شأن نزول آیات شناخت کاملی نداشته باشد چه بسا در
معانی و تفسیر آیات دچار اشتباه شود. مؤلف الاتقان، احمد و نسائی روایت
کرده: عثمان بن مظعون و عمرو بن معدی کرب اعتقاد داشتند که شرب خمر
مباح است. آنان برای اثبات عقیده خویش به آیه شریفه «لیس علی الذين آمنوا و

عملوا صالحات جناح فيما طمعوا» (مائده / ٩٣) استدلال می کردند، درصورتی که اگر آن دو سبب نزول این آیه را می دانستند چنین عقیده ای را ابراز نمی کردند. شأن نزول این آیه شریفه چنین است که عده ای در هنگامی که خمر حرام شده بود، می گفتند: تکلیف آنانی که درراه خدا کشته شده اند، درصورتی که قبلًاً خمر نوشیده اند، چه خواهد شد؟ پس این آیه شریفه نازل گردید. تلقی غلط و دریافت نادرست آنان بدان جهت بود که شأن نزول آیه را نادیده گرفتند. از جمله اموری که در شناخت شأن نزول لازم است، شناختن افرادی است که به نام آنان و یا برای آنان آیه یا سوره ای نازل گردیده است. بعضی از این آیات جنبه ای اختصاصی داشته و برخی قابل تعمیم به دیگران است. چنان که بعضی از احکام مربوط به زنان رسول اکرم ﷺ اختصاص به آنها دارد ولی آیه متنضم حکم لuan اگرچه در شأن هلال بن امیه نازل شده، جنبه ای اختصاصی نداشته و قابل تعمیم به عموم است. [تفییی، ١٣٩٠: ٢٦]

۱۶۹

۵. تشکیل خانواده آیات و دیدن آیات مشابه در سوره های دیگر در تفسیر یک آیه تحقیق در زمینه مدلول یک آیه، مفسر را بر آن می دارد که با توجه به احتمال قرینه تخصیص، تعیید و تبیین، تمامی آیات قرآنی هم مضمون با آیه موردنظر را در یک خانواده جمع آوری کند و با تجمعیع آنها به حقیقت پیام الهی دست پیدا کند. علاوه بر این، مزیت دیگر تشکیل خانواده آیات این است که امکان تفسیر قرآن به قرآن و تفسیر موضوعی قرآن را فراهم می آورد مانند کاری که علامه طباطبائی در تفسیر المیزان انجام داده است. ایشان در تفسیر آیه الحمد لله رب العالمین به آیات فراوانی استناد می کند که این آیات عبارت اند از: غافر / ٦٢، سجده / ٧، زمر / ٤، طه / ٨، ١١٠ و ١١١، اعراف / ١٨٠، صافات / ١٦٠، مؤمنون / ٢٨، ابراهیم / ٣٩، نمل / ١٥ و ٩٣، یونس / ١٠، سورا / ٥، رعد / ١٣، اسراء / ٤٤ و نحل / ٧٤. [طباطبائی، ١٣٦٤: ٢٠ - ٢٣، ج ١]

۱۷۰

۷. مطالعه و بررسی تاریخ نزول آیات

بسیاری از آیات قرآن، اغلب بر مبنای شرایط خاص سیاسی و اجتماعی زمان خود نازل شده‌اند. عدم توجه به این حقیقت ممکن است مفسر را در تفسیر پاره‌ای از آیات به‌اشتباه و انحراف دچار کند.

برای مثال اگر فردی نداند که سوره بلد در دوره مکی و خطاب به مشرکان قریش نازل شده است ممکن است تصور کند آیه «فَكَ رَقْبَه» خطاب به مؤمنان و به معنای آزاد کردن برده مسلمان است. سیاق آیه مذکور نشان می‌دهد که مخاطب آن مؤمنان نبودند بلکه مشرکان بودند، چون در ادامه آمده است: «ثُمَّ كَانَ مِنَ الظِّينَ أَمْنَوَا وَ تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَ تَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَهِ أَوْلَئِكَ اصْحَابُ الْمَيْمَنَهِ». بجز تردید با فرض مکی بودن این سوره و خطاب به مشرکان قریش بودن آن، چنان معنایی بی‌وجه خواهد بود. [زنگونام، ۱۳۹۰: ۲۱۹]

۸. توجه به مکان نزول آیات

موقعیت مکانی و جغرافیایی نزول آیات قرآن قرینه دیگری برای فهم آن‌ها محسوب می‌شود و در مواردی بی‌توجهی به آن، فهم معانی و مقاصد آن‌ها را دشوار می‌سازد.

برای مثال در دو جا از قرآن در گزارش نخستین باری که پیامبر اسلام جبرئیل را دیده است، آمده است که آن حضرت جبرائیل را در افق دید: اول در سوره تکویر با این عبارت «و لقد رأه بالافق المبين» و دوم در سوره نجم به این تعبیر و «هو بالافق الاعلى»، از طرف دیگر در روایات در تفسیر «افق مبین» آمده که اولین وحی جبرئیل به پیامبر اسلام در غار حرا بود. وقتی این دو نکته با نکته سومی موردنویجه قرار بگیرد که درب ورودی غار حرا به سمت مشرق است، معنای افق مبین یا افق اعلی در آیات مذکور روشن خواهد شد. بهموجب این سه نکته باید گفت: پیامبر اسلام جبرئیل را کنار درب غار حرا در افق مشرق دیده است. [همان: ۲۲۰]

۹. توجه به دستاوردهای علوم بشری در فهم و تفسیر آیات

برخی از دستاوردهای بشری موجب تغییر و اصلاح فهم مفسر از بعضی از آیات قرآنی می‌شوند. گرچه این موضوع، عمومی، همیشگی و ضروری نیست ولی نمی‌توان آن را انکار کرد. در عین حال باید به این نکته توجه نمود که بهره‌گیری از علوم بشری در زمینه تفسیر مفاد یک آیه، نیازمند دانش فراوان و به کارگیری مهارت‌های اجتهادی است.

نتیجه‌گیری

در بین متون دینی اسلامی، شاید متن قرآن به تنهایی به اندازه یا حتی بیشتر از تمام متون دینی مورد تفسیر واقع شده و به همین جهت لفظ تفسیر با تفسیر قرآن مصادف گشته است. دانش تفسیر در بین سایر دانش‌های اسلامی جایگاه ویژه‌ای دارد و از همان آغاز به گونه‌ی جدی موردنویجه مسلمانان قرار گرفته است.

نخستین مفسر قرآن، پیامبر ﷺ و بعد از ایشان علیؑ و سایر ائمه هستند
بعد از این آنان، صحابه و تابعین با نقل روایات پیامبر و دیگر معصومان و ذکر
دیدگاه خویش علم تفسیر را گسترش داده و نوشهای فراوانی را در اینباره به
رشته‌ی تحریر درآورده‌اند. دامنه‌ی تفسیر بالانگیزه‌ی فهم قرآن روزبه روز گسترده‌تر
گردیده به نحوی که اکنون چند جلد کتاب موردنیاز است تا اسمای مفسران و آثار
تدوین شده‌ی آنان در این زمینه آورده شود. تفسیر در عصر حاضر از حالت یک
دانش نظری محض خارج شده و به سمت نزدیک شدن به عینیت‌ها و پاسخ دادن
به نیازها و ضرورت‌های زندگی در حرکت است. عنصر واقع‌نگری و توجه به
ضرورت‌ها و نیازهای موجود و به عبارت دیگر فراتر رفتن از مفاهیم مجرد و
به حساب آوردن انگیزه‌ها و شرایط عینی و جهت دادن مفاهیم قرآن به سوی آن‌ها،
ویژگی مشترک اکثر تفاسیر سده‌ی حاضر است. ملاحظه می‌شود اگر برخی از
مسائل مطرح و باهمیت در تفاسیر گذشتگان همانند اسرائیلیات، نکات ادبی،
روایات و غیره در تفاسیر این دوره کمتر موردنویجه قرار گرفته‌اند و اگر
گرایش‌های نوینی مانند گرایش علمی، اصلاحی و مادی پا به عرصه‌ی وجود
گذاشته‌اند و اگر سبک‌ها و رویکردهای جدیدی وارد عرصه‌ی تفسیر و تفسیر
نگاری شده‌اند، همه و همه از آن جهت است که واقعیت‌ها و ضرورت‌های عینی
مد نظر بوده است.

فهرست منابع

قرآن کریم

۱. ازکیا، مصطفی و علیرضا دربان آستانه، ۱۳۸۹، روش‌های کاربردی تحقیق، تهران: انتشارات کیهان.
۲. دلاور، علی، ۱۳۸۹، روش تحقیق در روانشناسی و علوم تربیتی، تهران، نشر ویرایش.
۳. طباطبایی، محمدحسین، ۱۳۶۴، تفسیر المیزان، ترجمه جمعی از مترجمان زیر نظر ناصر مکارم شیرازی، تهران، نشر بنیاد علمی و فکری علامه طباطبایی با همکاری مؤسسه نشر فرهنگی رجاء و مؤسسه امیرکبیر.
۴. عمید، زنجانی، عباسعلی، ۱۳۸۵، مبانی و روش‌های تفسیر قرآن، تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
۵. محدثی، جواد، ۱۳۷۴، روش‌ها، قم، نشر معروف.
۶. مطهری، مرتضی، ۱۳۸۷، کلیات علوم اسلامی (ج ۱)، تهران، انتشارات صدرا.
۷. معین محمد، ۱۳۷۱، فرهنگ فارسی، تهران، انتشارات امیرکبیر.
۸. میرزایی، خلیل، ۱۳۸۸، پژوهش، پژوهشگری و پژوهشنامه نویسی، تهران، انتشارات جامعه‌شناسان.
۹. نادری، عزت‌الله و مریم سیف نراقی، ۱۳۸۲، روش‌های تحقیق و چگونگی ارزشیابی آن در علوم انسانی، تهران، انتشارات بدر.
۱۰. نبوی بهروز، ۱۳۷۱، مقدمه‌ای بر روش تحقیق در علوم اجتماعی، تهران: کتابخانه فروردین.
۱۱. نقیبی، ابوالقاسم، ۱۳۹۰، روش تحقیق در علوم اسلامی، تهران: مرکز چاپ و انتشارات دانشگاه پیام نور.
۱۲. نکونام جعفر، ۱۳۹۰، روش تحقیق با تأکید بر علوم اسلامی، قم، انتشارات دانشگاه قم.